

17 Ἰανουαρίου 2020.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος Ἀ̣ Δι̣

χ̣ ^Δ
 Θε̣ ος Κυ̣ ρι̣ ος και̣ ε̣ πε̣ φα̣ νεν̣ η̣ μιν̣

ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ εν̣ ο̣ νο̣

μα̣ τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 Θε̣ ος Κυ̣ ρι̣ ος και̣ ε̣ πε̣ φα̣ νεν̣ η̣ μιν̣

 ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ εν̣ ο̣ νο̣

μα̣ τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος Ἀ̣ Δι̣

Ἦ̣
Τον ζῆ λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος ἔ̣ τω βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε ἔ̣ της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης Ἀ̣ και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας ευ χαις σου ἔ̣ δι ο πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Ἀ̣ σω θη ναι τας ψυ
χας η μων ἔ̣

ἔ̣ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
Τὸ αὐτό.
ω Πνευ μα τι Ἀ̣

ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱ
ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲱ ⲛⲱⲛ ⲁ ⲙⲉⲛ
ⲧⲟ ⲁⲡⲁⲓ ⲱ ⲛⲟⲥ ⲁ ⲡⲟ ⲕⲣⲩ ⲫⲟⲛ ⲕⲁⲓ Ⲃⲓ
ⲓⲅⲉ ⲗⲟⲓⲥ ⲁ ⲓⲓⲛⲱ ⲥⲧⲟⲛ ⲙⲩ ⲥⲧⲉ ⲣⲓ ⲟⲛ ⲓⲃⲓ ⲁ ⲥⲟⲩ
ⲧⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲉ ⲧⲟⲓⲥ ⲉ ⲡⲓ ⲓⲅⲉⲥ ⲡⲉ ⲫⲁ ⲛⲉ ⲣⲱ ⲧⲁⲓ
ⲧⲉ ⲟⲥ ⲉⲛ ⲁ ⲥⲩⲓⲅ ⲕⲩ ⲧⲱ ⲉ ⲛⲱ ⲥⲉⲓ ⲥⲁ ⲣⲕⲟⲩ ⲙⲉ
ⲛⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲥⲧⲁⲩ ⲣⲟⲛ ⲉ ⲕⲟⲩ ⲥⲓ ⲱⲥ ⲩ ⲡⲉ ⲣ ⲉ ⲙⲱⲛ
ⲕⲁ ⲧⲁ ⲓⲃⲉ ⲓⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲓⲃⲓ ⲟⲩ ⲁ ⲛⲁ ⲥⲧⲉ ⲥⲁⲥ ⲧⲟⲛ
ⲡⲣⲱ ⲧⲟ ⲡⲗⲁ ⲥⲧⲟⲛ ⲉ ⲥⲱ ⲥⲉⲛ ⲉⲕ ⲓⲁ ⲛⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲁⲥ
ⲡⲩ ⲕⲁⲥ ⲉ ⲙⲱ ⲱ ⲱⲛ

Μικρά Συναπτή.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ἠϋλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἐνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὥς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, Ὁρος ἀλλάξευτον, καὶ Δαυΐδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ θρόνον, μέγα Ὁρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ

Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπομενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, Ἁγνὴ Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, **ὁ β' χορός** Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψους.

Ὑψος^{Γτος}
λ

χ^B
λ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου^Δ πολ λα α
πο λε μει με πα θη⁶ λ^λ αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρ μου^{Δίς} λ⁶

λ⁶ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου⁶ λ^λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
ε σε σθε α πε ζη ραμ με νοι^{Δίς} λ⁶

χ^B
λ⁶ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι^λ λ⁶

χ^{M B}
λ⁶ Ἄ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ται⁶ λ^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

⁶λ ^M ^B ⁶λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
κρυ φι ως ⁶λ
⁶λ ^M ^B και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην ⁶λ
⁶λ ^M ^B Ἀ γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ ^Π ^B αρ δευ ο ον τα α
πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

⁶λ ⁶λ ^Δ ⁶λ Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
ου ^Δ ⁶λ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου ⁶λ
(δύς)

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Τὸ τρίτον.

⁶
λ ϛι μι ος ε ναν τι
ι ον Κυ ρι ι ι ου ^{ζ'}λ ο θα α να τος του
Ο σι ι ου αυ του ου ου ου ⁶λ ου ου
ου ⁶
λ

Καὶ ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:
Α Κυ ρι ε ε λε η σον Α

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Α μη ην Α

Α Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)

Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.

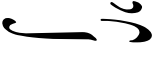

Α ι νε σα τω πνο η Α πα

σα τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Α Κυ ρι ε ε λε η σον Α Κυ ρι

ε ε λε η σον Α Κυ ρι ε ε λε

η σον

Α

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὅρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: —————
Ἄ **Κ**αι τω πνευματί σου Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: —————
Ἄ **Δ**οξα σοι Κυρι εδοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεὺς: (ἈνάγνωσιςΕὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α
 γι ω Πνευμα τι Φαις του σου Ο σι ι ου
 πρεσβειαις ε λε η μον ε ζα λει ψον
 τα πληθει των εμω ω ν εγκλη ματων
 και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων Α μην Φαις της Θε ο
 το ο κου πρεσβειαις ε λε η μον ε
 ζα λει ψον τα πληθει των εμω ω ν εγκλη
 ματων

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πληθος των οι κτιρμων σου ε ζα λειψον
το α νο ο μη μα α α μου
Ο σι ι ι ε ε πα α α τε ρ εις πα
α α σα αν τη η η ν γ η ν ε ζη λ θ εν ο
φ θ ο ο γ γ ος των κα το ο ο ρ θ ω μα α τ ω
ω ω ω ν σου δι ω ω ν εν τοις ου ρ α α νοις
ευ ρ ες μι σ θ ο ο ν τ ω ω ω ν κα μα α τ ω ω ω ν
σου των δαι μο νων ω λε σ ας τ ας φα α
α α λα α α α γ γ ας των α γ γε ε λ ω ω ν
ε φ θ α α α σ ας τ α α τ α α γ μα α α α τ α

ων τον βι ι ον α με εμπτωω ως ε ζη
η λωω ω ω σας παρ ρη σι α αν ε χων
προς Χρι στο ο ον τον Θε ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην αι αι
αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ χαι αι αις
η η η η μω ω ω ω ων

^Δ
^χ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε
 ε λε η σον (δίς) Κυ ρι ε ε λε η σον
^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
^Β
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι
 ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ο ν

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ Ξηράν.

Ἦχος λ̣ α̣ — Γα

ἤ ^ΝΥ γραν δι ^Γο δευ σας ω σει ^Νξη ραν ^Π και
την ^ΝΑι γυ πτι αν ^πμο ^Μχθη ρι αν δι α φυ γων
ο ^ΝΙσ ρα η λι της α νε βο ο α ^κτω
λυ τρω τη και Θε ω ημων α σω μεν ^{Δίς}
πε ρα ^Νγι α Θε ο το κε σω ω
σων η μας
Πολ ^Νλοις συ νε ^Γχο με ^Ννος πει ρα σμοις
προς ^Πσε κα τα ^Νφε ευ γω ^Γσω τη ρι αν ε πι
ζη των ^Νω ^ΓΜη τερ του Λο γου και Παρ ^κθε νε ^κ

των δυ^N σχε^Γρων και δεινων με δι α σω σον

^NΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^ΓΠα θων με τα ρατ του σι προσ βο λαι

πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την

ψυχην ^Γει ρη νευ σον Κο ρη τη γα ληνη

την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

^NΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

^ΓΩ τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον ^Γδυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων ^Γ σοι γαρ νυν προσφευγων α να τεινω ^Χ
και την ψυχην και την διανοιαν ^Γ
^N ^Γ ^Υ περα γι α Θεο το κεσωω
σωνη μας ^Γ
^Γ ^N ο σουντα το σωμα και την ψυχην ^Γ
επισκοπης θειας και προνοιας της παρα
σου ^Γ αξιωσον μονη Θεο μητορ ^Χ
ως αγαθη αγαθου τελοχευτρια ^Γ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἵγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα...

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι Πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

ᾠχος λ᾽ ᾠ —²

^Γχ^M — ^Γ — — — — — — — — — —
^Γα Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φου ρ γε
— — — — — — — — — — — — — — — —
Κυ ρι ε ^Γ και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ
— — — — — — — — — — — — — — — —
με στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ
— — — — — — — — — — — — — — — —
των ε φε των η α κρο της ^Γ των πισ των το
— — — — — — — — — — — — — — — —
στη ρι γ μα μο νε φι λαν θρω πε ^Δίς ^Γ
^Γχ^N — — — — — — — — — — — — — — — —
^Γα Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
— — — — — — — — — — — — — — — —
η μας ^Γ

— — — — — — — — — — — — — — — —
^Γα Π ρο στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
— — — — — — — — — — — — — — — —
τι θη μι ^Γ σε Θε ο γεν νη το ρ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ
των α γα θων η αι τι α ^Γ των πιστων το
στη ρι γ μα μο νη πα νυ μνη τε ^Γ
^N
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας ^Γ
^Γ ^Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ρα χον ^Γ και της α θυ μι ας την ζα λην
δι α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε
^Δ τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ τον Χρι στον
ε κυ η σας μο νη πα να χραν τε ^Γ
^N
^Γ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Γ

Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα
λων αι τι ον Γ της ευ ερ γε σι ας τον πλου
τον πα σιν α να βλυ σον Δ παν τα γαρ δυ να
σαι Δ ως δυ να τον εν ι σχυ ι Γ τον Χρι
στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Γ

^N
Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας

Γ

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
πα θε σιν Γ ε ξε τα ζο με νω Πα ρ θε νε συ
μοι βο η θη σον Δ των ι α μα των γαρ Δ

α νελ λι πη σε γι νω σκω^ρ θη σαυ ρον Πα
να μω με τον α δα πανη τον. ^ρ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα...

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ κόσμῳ σου.

Κάθισμα. Ὦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺς καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος,
ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν
Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον
Ὅσιώτατε, σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν,
Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας,
ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς
τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας
πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν
σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε
Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν τοῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ
ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἵληφας· ἦν
μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ
Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἐξαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτει τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις,
Πόνοις Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος Γα

Ὡδὴ α'.
Ἦ Χερσοναβυσσο το κον πεδον η λι
Π ος ε πε πολευσε ποτε ω σει τει χος γαρ
Π ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν υ δωρ λα
Π ω πε ζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε
Γ στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα σται
Ὡδὴ γ'.
Ἦ Το στε ρε ω μα των ε πι
Κ σοι πε ε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε
Π την Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω
N Γ τω τι μι ι ω σου αι αι μα τι
Ἦ

Ὡδὴ δ'.

^Μ
^Γ
 ἤ **Ε** κα α λυ ψεν ου ρα νους η

α ρε τη σου Χρι στε ^κ
^π της κι βω του γαρ

προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α

^Π
 φθο ρου Μη προς ^π
^κ εν τω να ω της δο ξης

^Κ
 σου ^κ
^π ω φθη ης ως βρε φος ^κ
^Π α γκα λο φο ο ρου με

^Ν
 ε νος ^π
^Γ και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της

^Γ
 σης αι νε ε σε ως ^Γ
 ἤ

Ὡδὴ ε'.

^Ν
^Γ
 ἤ **Ω**ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι

κως ^κ
^π εν θρο νω ε πηρ με νω Θε ον ^κ
^Π υπ

^Π
 Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ^π
^Κ ω τα

^Κ
 α λας ε βο α ε γω ^κ
^π προ γαρ ει δον σω μα

Π
 του με νον Θε ον ^πφω ^κτος α α νε σπε ρου ^χκαι
 Γ
 ει ρη η νης δε σπο ο ζον τα ^Γ
 Ὡδὴ στ'. ^π
^ΓΘ βο η σε ε ε σοι ^πι δω
 ων ο πρε ε ε σβυς ^πτοις ο φθαλ μοι οισ το σω ω
 Γ
 τη ρι ι ον ^πο λα οισ ε πε στη ^χεκ Θε ου
 Χρι στε συ υ Θε ος μου ^Γ
 Ὡδὴ ζ'. ^Γ
^Γε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα ^χ
 Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^πκαι Παρ θε νω α
 κη ρα τω ε νοι κη σαν τα ^χΘε ον Λο ο γον
 υ μνου ου μεν ^πευ σε βως με ε λω δου ου ουν
 Δ
^πτες ^ΓΕυ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρων η μων
 Αἱ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
 νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον
 Ὡς ἡ η'. Ἀ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες
 οἱ θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α
 νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες
 θει ον υ μνο ον ε με ελ πον Ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα τον Κυ ριον και υ πε ρυ ψου ου
 ται εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα εἰς ἤχον γ'.

Ἦχος Γα

Ἦχος Γ
 Ἦχος Γ
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ
 ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευμα μου
 ε πι τω Θε ω ω τω σωω τη η ρι ι μου
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο μεν
 Ἦχος Γ
 Ἦχος Γ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα
 πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με πα ασαι αι
 γε ε νε αι αι ^π
^N
^π Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
^K
 ιμ ^χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
^Γ
 των Σε ρα φειμ ^χ την α δι α φθο ρως Θε ον
^Π ^K
 Λο ο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον
^Γ
 σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ
^χ ^Γ
^Γ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο δυ να τος ^χ και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^χ και το ε λε ος αυ του ^χ εις
^Π
 γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου ου με νοις αυ

των Σε ρα φειμ^κ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν^π την ον τως Θε ο το κον
 σε με γα λυ υ νο μεν^γ
 κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
 και υ ψω σε τα πει νους^κ πει νων τας ε νε
 πλη σεν α α γα θων^κ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λε κε νους^π
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ^κ και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως
 των Σε ρα φειμ^κ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν^π την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν^Γ
^Γ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του^κ μνη σθη ναι ε λε ους^κ κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων^κ τω
 Α βρα αμ και τω σπερματι αυ του ε ως αι ω
 ω νος^π
^π Τη ν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ^κ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ^Γ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 ο γον τε κου σαν^π την ον τως Θε ο το κον
 σε μεγαλυνομεν^Γ

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ΄

ὡς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Καινὴν ὁδὸν καὶ ἄτριπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστροφῶς ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας, καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἔτερον. Ἦχος γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρωγόν, κεκτημένους τὸν Χριστόν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ἐν σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, φωστήρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· στῆσον αὖρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

ᾠχος λδ Νη

Π α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει ει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω ων ου ρα νω ω ων αι αι νει
ει ει τε αυ τον ε ε εν τοι οι οι οις υ
ψι ι στοις σοι πρε ε πει ει υ υ μνος τω
ω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Αι νει ει ει τε αυ τον πα α α αν
τες οι Α αγ γε λοι οι οι α α α αυ του
αι νει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

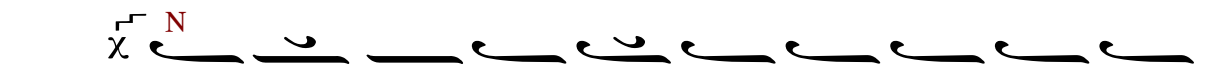

 δυ^M να^Π α α α μεις α α αυ του ου

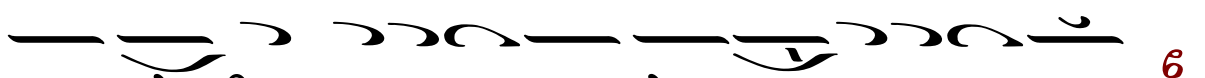
 σοι πρεπει υ υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Σπύχους δ'
καὶ ψάλλομεν Σπχρηὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδοξοῦ θαύματος.

 στει αις αυ του⁶ αι νει τε αυ τον⁶ κα τα

 το πληθος της με γα λω συνης αυ του⁶

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. ὦ παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

 Ἀ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι

 ω και κι θα ρα

Ὅσιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, μηδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε· ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἡδάφισας. ὦ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου πρῶταρχε, διὸ καὶ νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

 Ἀ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ

 δαι αις και ορ γανω

Πίστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε· γεγηθῶς γὰρ ὤδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, καθηγητὴς τε ταύτης ἐγένου πιστός· ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς

κραυγάζομεν. Ὡ παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ
καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἰκέτευε, εἰς
τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ἦ
Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ⁶ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου ⁶ Πα σα πνο η ⁶ αι νε
σα α τω τον Κυ ριον ⁶

Πάτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ
στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν
κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν
θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας, καὶ μόνος τούτῳ,
μόνῳ ὠμίλησας, νοῦ ἐνούμενος, καὶ φωτὸς
πληρούμενος, ὧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς
καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Εἰς τοὺς Αἶνους Δόξα.

ᾠχος λδ Νη

Χ^N Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
αι Υι υι ω ω ω⁶ και Α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μαα α α α Πνεευμα τι
Ου ρα νοδρομωω ε πι ι βας ο
χημαα τι θε ε σπεσι ι ε⁶ των α ρε των
κα τε λα βες την α κρο πολιν δι α α σκη η
η η σε ε ε ε ως εκ της ε ρη η
μου ου ου πο λε ε ευ ω ω^ν της α ανω
Ι ι ε ρου σα α λημ^Δ τα α υ υ περ κο
ο ο σμι ι ι ι α^Δ και των εκ πο νων

α α γω ω νων ⁶ α ζι ι ως τα γε ε ρα κο
 μι σα α α α με ε ε ε νος ^ν ταις ου ρα
 νι αι αις συ υ να α γα α α λ λη η ^Δ τα ζι
 αρ χι αις παμ μα α κα ρι ι στε ⁶ των αι ω
 νι ωων α γα α θων κλη ρο ο νο ο ο μοι ⁶
 και της βα σι λει ει ας οι κη τωρ γε νο ο
 ο ο με ε ε ε νος ^ν αλ λα πρε σβε ευ ε
 θε ο φο ρε Αν τω ω ω νι ι ι ι ε ^Δ
 τω Σω τη η ρι τωων ο ο λων ⁶ ει ρη νευ
 σαι το ον κο ο ο σμο ον ^Δ και σω ωσαι τας
 ψυ υ χα α α ας η η η η μων ^ν

ἄνθρωποι καὶ νύκτωρ καὶ αἱ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰῶνων ἀμήν
Δε εσποίνα προσδεξαίτας δεή-
ησεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡ-
μᾶς ἀποπάσῃς ἀνάγκης καὶ θλι-
ψέως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Δοξα α σοι τω δει ζαν τι το φως δοξα
εν υ ψι ιστοις Θε ω ἡ και ε πι γης
ει ρη η νη ⁶ εν αν θρωποις ευ δο κι α
^N Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ⁶ ευ
χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι α την με γα α
λην σου δο ζαν
^N Κυ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε Θε
ε Πα τερ παν το κρα τορ ^Δ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε και Α γι ον

Πνευ μα

ν
Α

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α

μαρ τι αν του κο ο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του

κο ο σμου

ν
Α

Προ σδε ε ζαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

ν
Α

Ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

Κυ ριος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

ου Πατρος αμην ν
Α
^N
 Α καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γησω
 σε Α και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον
 αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι
 ω ω νος ν
Α
^N
 Α κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη Α α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας ν
Α
^N
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ρων η μων Α και αι νε τον και
 δε δο ζα σμενον το ο νο μα σου Α εις τους

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον
με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τισου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε
Ἄ γιος ο Θε ος Ἄ γιος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας
Δο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Και νυ νυ και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω νων α μην
 Ἀ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Ἀ α γι ο ος ο Θε ε ος
 Ἀ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος
 Ἀ γι ι ι ος Α α θα α α α α
 να α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ο ν η η μα α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

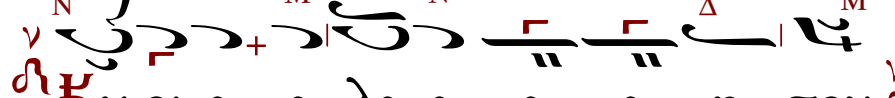
Ἦχος Ἀ̣ Δι̣

Ἄ̣
Τον ζήλω την Ἡλίου αν τοις τροποις μι
μου μενος ἔ̣ τω βαπτιστη εὐφραισταις τρι
βοις ἐπομενος πατερ Ἀντωνίε ἔ̣ της ἐ
ρημου γεγonas οἱ κίστης Ἄ̣ και την οἰ
κουμένην ἐστηρίξας εὐχαις σου ἔ̣ διόπρε
σβευσεν Χριστῶ τῷ Θεῷ Ἄ̣ σωθῆναι τας ψυ
χας ἡμῶν ὧν

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

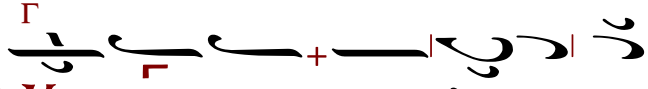
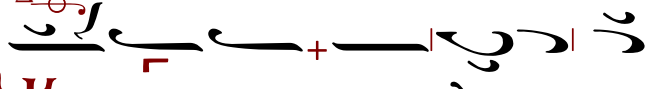
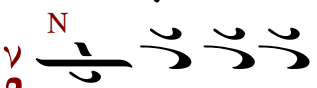
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

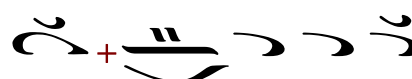
ᾠχος πλ. δὲ Νῆ

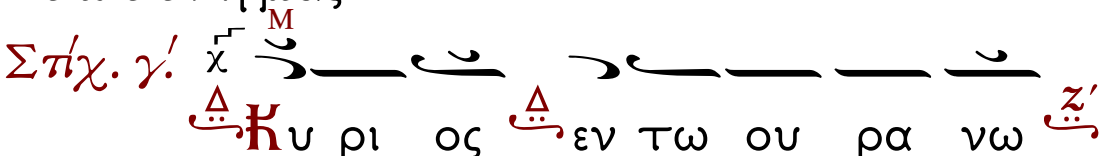
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

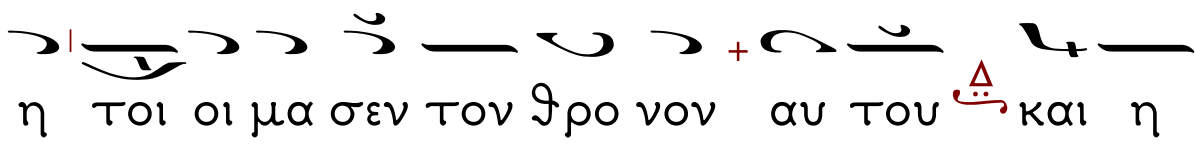
ΕΤΕΡΑ.

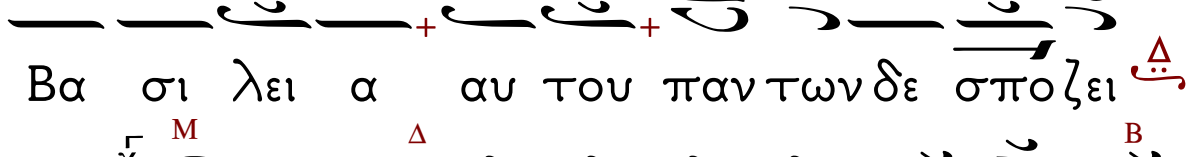
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

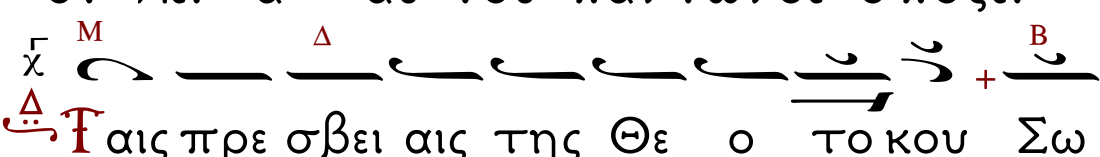
4.
 Κυριε εεε λεη σο ο ον
5.
 Κυριε εεε λεε η σον
6.
 Κυριε εεε λεε ε η σον
7.
 Κυριε εεε λεη σον
8.
 Κυριε εεε λεη σον
9.
 Κυριε εεε λεη σον
10.
 Κυριε εεε λεε η σον
11.
 Κυριε εεε λεε ε η σον
12.
 Κοι Κυριε

6.
 τερ σωσονη μας

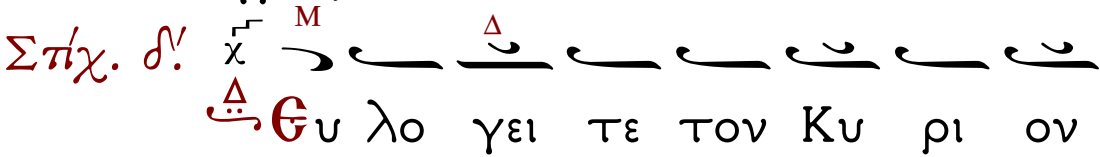
Σπ'χ. γ' ^M
ζ'
 Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

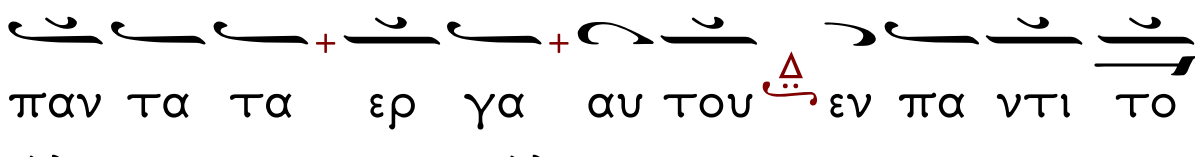

 η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

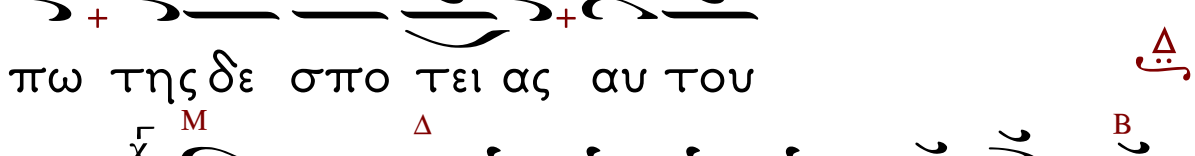

 Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

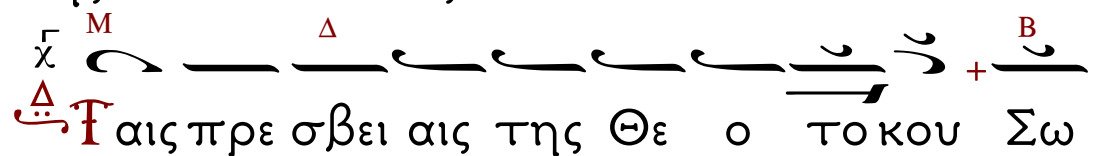
^M
B
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

6.
 τερ σωσονη μας

Σπ'χ. δ' ^M
 Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

 παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

 πω της δε σπο τει ας αυ του

^M
B
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

6.
 τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος Δ.
 Τὰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου
 Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς
 Ἀντίφωνον β'.

Ἦχος Μ.
 Ἀμνην
 Στίχ. α'. Ἀἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυρίον
 αἰνεσὼν Κυρίον ἐν τῇ ζωῇ μου
 ψαλλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
 Ἦχος Γ.
 Ὡσον ἡμᾶς Ὑἱ Θεοῦ ὁ ἐν
 Ἀγγελοις θάυμαστός ὁ ὁ ὁ
 Ἦχος Δ.
 ψαλλόντας σοι ἀλλήλου ἱα
 Στίχ. β'. Ἦχος Μ.
 Μακάριος οὗ ὁ Θεός

Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπῆχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον η μαας Υι ε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων αμην

^M ^Δ
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{ζ'} ^B
εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
^υ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^Γ ^Δ
γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Ἀ̣ Δι̣.

Ἄ μην Ἄ μα κα ρι ος α νηρ ο φο
βου με νος τον Κυ ρι ον

*Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.*

Ἦχος Ἀ̣ Δι̣

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος ἔ τω βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε ἑ της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης ἁ και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας ευ χαις σου ἁ δι ο πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ἁ σω θη ναι τας ψυ
χας η μω ω ω ν

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^M
Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B   ^M
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω ω

οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

ᾠχος δὲ Δι

Ἄν ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι
μου με νος τω βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι
βοις ε πο με νος πα τερ Αν τω νι ε της ε
ρη μου γε γο νας οι κι στης και την οι
κου με νην ε στη ρι ζας ευ χαις σου δι ο πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ
χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος 4 Πα

ⲭ̅
ⲡ̅
ⲑ̅ **Ο** μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας
τω το κω σου **Δ** και χει ει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σας ως ε πρεπε **π̅
ⲑ̅** προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος **π̅
ⲑ̅**
αλλ ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο
λι τευ μα **Δ** και κρα ται αι ω σον βα σι λεις
ους η γα πη η σας **Δ** ο μο νος φι λα αν θρω
ω πο ο ο ος **π̅
ⲑ̅**

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.**

Προκείμενον. Ὡχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **13:17-21**

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων;

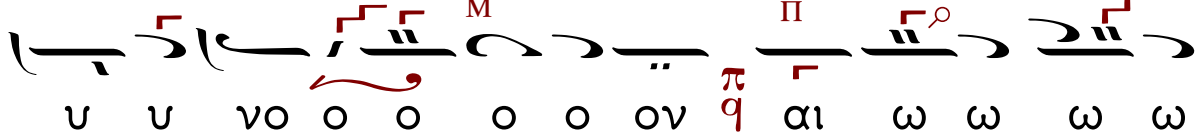
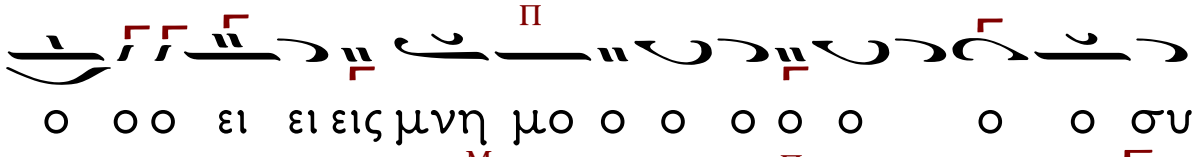
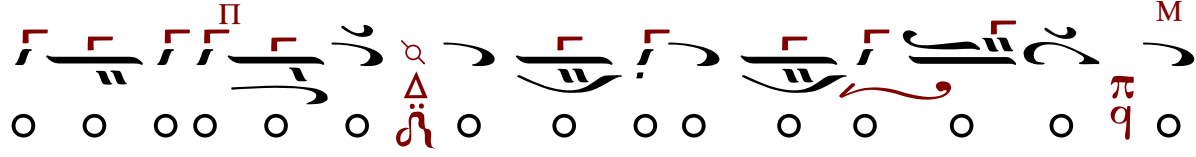
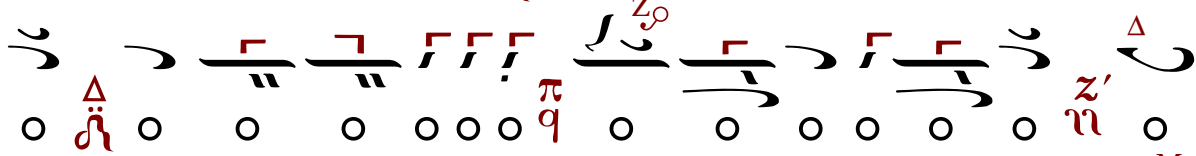
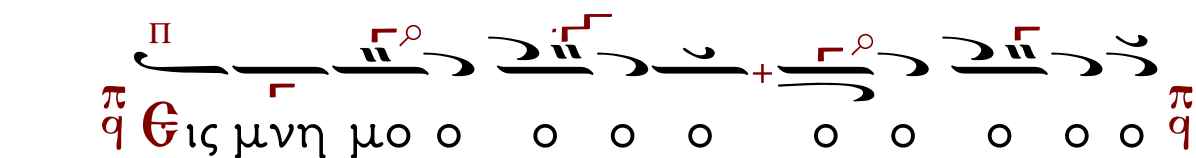
Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος ὁ Πά

Ἑκτασις. $\eta - \pi'$
 $\chi - \eta'$

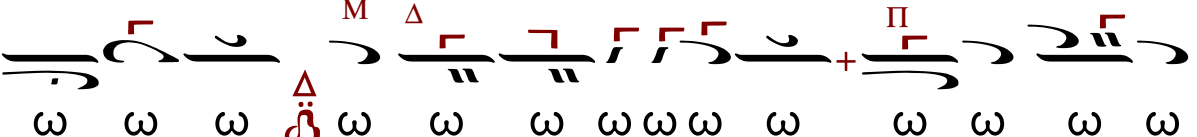

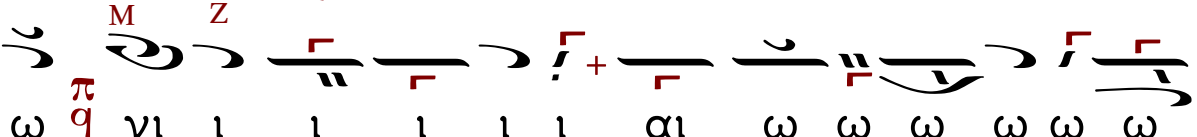
 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

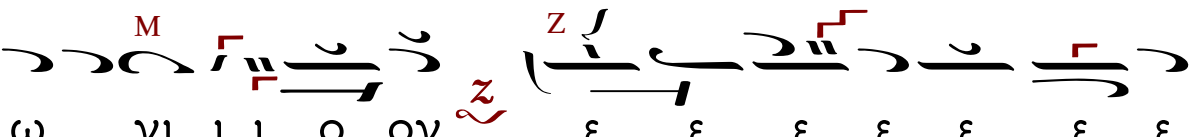
 ω ω ω ω ω ς αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω π ν ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

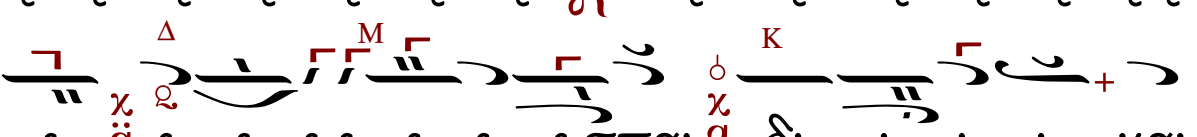
 ω ν ι ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε

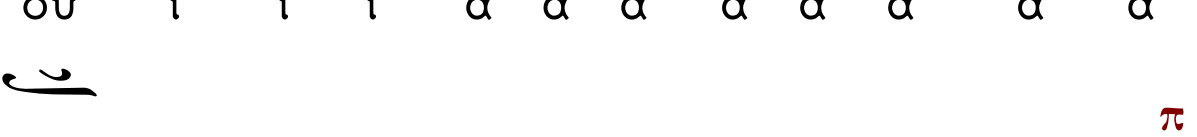
 ε χ ε ε ε ε ε ε σ τ αι δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

π

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.